ZDROWIE I ŻYCIE

DZIENNIK URZĘDOWY IZBY ZDROWIA W GENERALNYM GUBERNATORSTWIE

Numer 9 (126). Rocznik IV. | Kraków, 7. 3. 1943 r.

Redaktor: Dr. med. Max Seyffert, Krakau, Albrechtstr. 11 a, tel. 10524. — Wydawnictwo: Gesundheitskammer, Krakau, Albrechtstr. 11 a, tel. 10524. — Odpowiedzialny za dział ogłoszeń: W. von Würzen, Krakau, Albrechtstraße 11 a. — Rachunek bankowy: Gesundheitskammer — w Creditanstalt-Bankverein, Krakau, Adolf-Hitler-Platz, róg Szewskiej. — Pocztowe konto czekowe: Warszawa 73. — Adres telegraficzny: Gesundheitskammer, Krakau, — Prenumerata Zł. 3.— miesięcznie. Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują zamówienia. — Czasopismo ukazuje się co tydzień.

Artykuły dla części redakcyjnej nadsyłać wyłącznie pod adresem: Redakcja „Zdrowie i Życie", Krakau, Albrechtstr. 11 a, lub do Oddziału Warszawskiego, Warszawa, Koszykowa 37 (Okręgowa Izba Zdrowia). Rękopisy nadsyłać można bądź to w języku polskim, bądź to niemieckim. Korespondencję w sprawie ogłoszeń, zwłaszcza ogłoszeń pod szyfrą, kierować wyłącznie: Wydawnictwo Gesundheitskammer. Krakau, Albrechtstr. 11 a.

Nie zamówione rękopisy zwraca się tylko w wypadku dołączenia opłaty pocztowej w odpowiedniej wysokości.

TREŚĆ:

Bekanntmachungen
und Verordnungen, die den Gesamtumfang der Gesundheitskammer betreffen

VERORDNUNG

über die Errichtung einer Hauptabteilung Gesundheitswesen in der Regierung des Generalgouvernements

Vom 20. Januar 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

§ 1.

In der Regierung des Generalgouvernements wird eine Hauptabteilung Gesundheitswesen errichtet.

§ 2.

Die Hauptabteilung Gesundheitswesen übernimmt die Zuständigkeiten, die bisher der Abteilung Gesundheitswesen in der Hauptabteilung Innere Verwaltung zustanden.

§ 3.

Die näheren Vorschriften über den Geschäftsbereich der Hauptabteilung Gesundheitswesen erläßt der Staatssekretär der Regierung des Generalgouvernements im Wege von Verwaltungsanordnungen.

Artikel II.

Die Dritte Verordnung über den Aufbau der Verwaltung des Generalgouvernements vom 16. März 1941 (VBlGG. S. 99) wird wie folgt geändert:

1. In § 1 Abs. 2 Nr. 2 ist nach dem Buchstaben a) einzuschalten:

„a 1) Gesundheitswesen".

Obwieszczenia
i rozporządzenia dot. całokształtu Izby Zdrowia

ROZPORZĄDZENIE

o utworzeniu

Głównego Wydziału Spraw Zdrowotnych w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Z dnia 20 stycznia 1943.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I.

§ 1.

W Rządzie Generalnego Gubernatorstwa tworzy się Główny Wydział Spraw Zdrowotnych.

§ 2.

Główny Wydział Spraw Zdrowotnych przejmuje kompetencje, które dotychczas przysługiwały Wydziałowi Spraw Zdrowotnych w Głównym Wydziale Spraw Wewnętrznych.

§ 3.

Bliższe przepisy o zakresie działania Głównego Wydziału Spraw Zdrowotnych wydaje Sekretarz Stanu Rządu Generalnego Gubernatorstwa w drodze zarządzeń administracyjnych.

Artykuł II.

Trzecie rozporządzenie o odbudowie administracji Generalnego Gubernatorstwa z dnia 16 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 99) zmienia się jak następuje:

1. W § 1 ust. 2 p. 2 należy włączyć po literze a):

„a 1) Spraw zdrowotnych".

2. Die in § 3 Abs. 3 hinsichtlich der Abteilung Gesundheitswesen getroffene Regelung tritt außer Kraft.

Artikel III.

(1) Diese Verordnung tritt am 20. Januar 1943 in Kraft.

(2) Sämtliche entgegenstehenden Vorschriften treten gleichzeitig außer Kraft.

Krakau, den 20. Januar 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

2. W § 3 ust. 3 stosowne normy dotyczące Wydziału Spraw Zdrowotnych tracą moc obowiązującą.

Artykuł III.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 stycznia 1943 r.

(2) Wszelkie sprzeczne przepisy tracą jednocześnie moc obowiązującą.

Krakau, dnia 20 stycznia 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

VERORDNUNG
über die Zwangsschutzimpfung gegen Bauchtyphus
Vom 20. Januar 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Jeder Bewohner des Generalgouvernements ist verpflichtet, sich jedes Jahr gegen Bauchtyphus impfen zu lassen.

(2) Von der Impfung sind befreit:
a) Personen, die jünger als 8 Jahre oder älter als 55 Jahre sind,
b) Personen, die sich nicht länger als 3 Monate im Generalgouvernement aufhalten,
c) Personen, die in den letzten 5 Jahren laut ärztlicher Bescheinigung an Bauchtyphus erkrankt waren,
d) Personen, für die die Impfung ernste gesundheitliche Schäden verursachen würde.

In Zweifelsfällen entscheidet der Impfarzt.

(3) Für Angehörige geschlossener Verbände, deren Schutzimpfung gegen Bauchtyphus anderweit sichergestellt ist, verbleibt es bei der bisherigen innerdienstlichen Regelung.

§ 2.

(1) Die Durchführung dieser Verordnung obliegt hinsichtlich der Deutschen den Kreishauptleuten (Stadthauptleuten), hinsichtlich der übrigen Bewohner des Generalgouvernements den Gemeinden.

(2) Für die vollständige Impfung oder Wiederimpfung einer Person in öffentlichen Impfterminen ist von dem Geimpften eine Gebühr von 1 Zloty zu erheben. Bei Hilfsbedürftigen oder Minderbemittelten kann hiervon abgesehen werden.

§ 3.

(1) Sämtliche Ärzte im Generalgouvernement sind verpflichtet, auf Weisung des zuständigen Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) in öffentlichen Impfterminen Bauchtyphusschutzimpfungen vorzunehmen.

(2) Sie sind hierfür angemessen zu entschädigen.

§ 4.

(1) Wer dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird nach Maßgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren vom 13. September 1940 (VBlGG I. S. 300) mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty und im Nicht-

ROZPORZĄDZENIE
o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko tyfusowi brzusznemu
Z dnia 20 stycznia 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1.

(1) Każdy mieszkaniec Generalnego Gubernatorstwa obowiązany jest w każdym roku poddać się szczepieniu przeciwko tyfusowi brzusznemu.

(2) Od szczepienia zwolnione są:
a) osoby, w wieku poniżej lat 8 lub powyżej lat 55,
b) osoby, zatrzymujące się w Generalnym Gubernatorstwie przez czas nie dłuższy od 3 miesięcy,
c) osoby, które w ostatnich 5 latach chorowały na tyfus brzuszny, co potwierdzone zostało zaświadczeniem lekarskim,
d) osoby, którym szczepienie mogłoby wyrządzić poważne szkody na zdrowiu.

W wypadkach wątpliwych decyduje szczepiący lekarz.

(3) W stosunku do osób przynależnych do zwartych związków, dla których szczepienie ochronne przeciwko tyfusowi brzusznemu jest w inny sposób ustalone, pozostają w mocy dotychczasowe wewnętrzne służbowe normy.

§ 2.

(1) Wykonanie tego rozporządzenia w odniesieniu do Niemców porucza się starostom powiatowym (starostom miejskim), w odniesieniu do pozostałych mieszkańców Generalnego Gubernatorstwa — gminom.

(2) Za całkowite lub powtórne szczepienie pobiera się w okresach powszechnego szczepienia od każdej szczepionej osoby opłatę w kwocie 1 złotego. Osoby potrzebujące wsparcia lub niezamożne mogą być zwolnione od opłat.

§ 3.

(1) Wszyscy lekarze w Generalnym Gubernatorstwie są obowiązani w okresach powszechnego szczepienia przeprowadzić na polecenie właściwego starosty powiatowego (starosty miejskiego) szczepienia ochronne przeciwko tyfusowi brzusznemu.

(2) Należy ich za to stosownie wynagrodzić.

§ 4.

(1) Kto wykracza przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, podlega stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300) karze grzywny

beitreibungsfalle mit Haft bis zu drei Monaten bestraft.

(2) Den Strafbescheid erläßt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

§ 5.

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Gesundheitswesen) wird ermächtigt, Verwaltungsanordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

§ 6.

Diese Verordnung tritt am 1. Februar 1943 in Kraft.

Krakau, den 20. Januar 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

do 1000 złotych, a w razie nieściągalności karze aresztu do trzech miesięcy.

(2) Postanowienie karne wydaje starosta powiatowy (starosta miejski).

§ 5.

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Zdrowotnych) do wydawania zarządzeń administracyjnych do niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1943 r.

Krakau, dnia 20 stycznia 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

ERSTE VERWALTUNGSANORDNUNG

zur Verordnung über die Zwangsschutzimpfung gegen Bauchtyphus

Vom 28. Januar 1943.

Auf Grund des § 5 der Verordnung über die Zwangsschutzimpfung gegen Bauchtyphus vom 20. Januar 1943 (VBlGG. S. 44) bestimme ich:

I. Allgemeines.

1. Erstimpflinge sind zweimal mit einem Abstand von einer Woche zwischen den beiden Impfungen, die Wiederimpflinge einmal zu impfen. Die Wiederimpfungen sind jeweils nach Ablauf eines Jahres durchzuführen.

Es sind zu verabreichen:

a) Erstimpflingen
vom 8. bis 10. Lebensjahr 0,2 und 0,5 ccm Impfstoff,
vom 11. bis 15. Lebensjahr 0,3 und 0,8 ccm,
vom 16. Lebensjahr ab 0,5 und 1,00 ccm;

b) Wiederimpflingen
vom 8. bis 10. Lebensjahr 0,5 ccm,
vom 11. bis 15. Lebensjahr 0,8 ccm,
vom 16. Lebensjahr ab 1,00 ccm.

2. Nach erfolgter Impfung (Wiederimpfung) ist dem Geimpften ein Impfschein auf amtlichem Formblatt auszuhändigen. Die Formblätter sind durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Gesundheitswesen) zu beziehen.

3. Die Gebühren für die von den Kreishauptleuten (Stadthauptleuten) angesetzten Impfungen fließen der Staatskasse und die Gebühren für die von den Bürgermeistern und Vögten angesetzten Impfungen den Gemeindekassen zu.

4. Als angemessene Entschädigung sind den Impfärzten bei öffentlichen Impfterminen für jede vollständige Erstimpfung oder für jede Wiederimpfung 0,50 Zloty zu zahlen. Die hierfür notwendigen Mittel sind bei den von den Kreishauptleuten (Stadthauptleuten) angesetzten Impfungen aus der Staatskasse, bei den von den Bürgermeistern und Vögten angesetzten Impfungen aus den Gemeindekassen zu entnehmen. Damit sind die Ansprüche des Arztes auf Erstattung seiner Ausgaben für die Beschaffung und Instandhaltung der ärztlichen Ausrüstung abgegolten.

Bei Vornahme von Impfungen außerhalb des

PIERWSZE ZARZĄDZENIE ADMINISTRACYJNE

do rozporządzenia o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko tyfusowi brzusznemu z dnia 20 stycznia 1943 r.

Z dnia 28. stycznia 1943 r.

Na podstawie § 5 rozporządzenia o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko tyfusowi brzusznemu z dnia 20. stycznia 1943 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) postanawiam:

I. Ogólne.

1. Szczepionych po raz pierwszy należy szczepić dwukrotnie z przerwą tygodniową między obu szczepieniami, szczepionych ponownie należy szczepić jeden raz. Ponowne szczepienie należy przeprowadzić każdorazowo po upływie jednego roku.

Stosuje się:

a) szczepionym po raz pierwszy
od 8 do 10 roku życia 0,2 i 0,5 cm^3 szczepionki,
od 11 do 15 roku życia 0,3 i 0,8 cm^3,
od 16 roku życia od 0,5 i 1,00 cm^3;

b) szczepionym ponownie
od 8 do 10 roku życia 0,5 cm^3,
od 11 do 15 roku życia 0,8 cm^3,
od 16 roku życia od 1,00 cm^3.

2. Po dokonanym szczepieniu (szczepieniu ponownym) należy wręczyć szczepionemu świadectwo szczepienia na urzędowym formularzu. Formularze otrzymać można w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Zdrowotnych).

3. Opłaty za szczepienia, wyznaczone przez starostów powiatowych (starostów miejskich), wpływają do Kasy Państwowej, zaś opłaty za szczepienia, wyznaczone przez burmistrzów i wójtów, do kas gminnych.

4. Szczepiącym lekarzom należy wypłacić w publicznych okresach szczepienia jako stosowne wynagrodzenie za każde całkowite szczepienie po raz pierwszy lub każde szczepienie ponowne 0,50 złotego. Niezbędne w tym celu środki należy pobrać przy szczepieniach wyznaczonych przez starostów powiatowych (starostów miejskich) z Kasy Państwowej, przy szczepieniach wyznaczonych przez burmistrzów i wójtów z kas gminnych. Tym samym zaspakaja się roszczenia lekarzy na pokrycie ich wydatków za dostarczenie i utrzymanie w porządku przyrządów lekarskich. Przy dokonaniu szczepienia poza miejscem

Dienst- oder Wohnsitzes des Impfarztes ist diesem bei einer Entfernung von mehr als 4 km bei der Impfung von Deutschen durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) und bei der Impfung von Nichtdeutschen durch den Leiter der Gemeinde, in der die Impfung vorgenommen wird, eine Fahrgelegenheit zur Verfügung zu stellen.

5. Die Impfungen sind grundsätzlich durch Ärzte vorzunehmen.

6. Der Impfstoff wird durch das Staatliche Institut für Hygiene in Warschau auf Anforderung kostenlos zur Verfügung gestellt.

7. Die Impfung ist zuerst in denjenigen Gegenden durchzuführen, in denen Unterleibstyphus endemisch ist. Vor den übrigen Bewohnern sind in erster Linie die Deutschen und die Angehörigen von Nahrungsmittel- und Rüstungsbetrieben zu impfen.

8. Von der Impfpflicht sind alle diejenigen zu befreien, die durch Vorlage eines ärztlichen Zeugnisses nachweisen, daß sie innerhalb der letzten neun Monate gegen Unterleibstyphus geimpft oder wiedergeimpft sind.

II. Durchführung bei den Deutschen.

1. Deutsche dürfen nur durch deutsche Ärzte geimpft werden. Ist es einem Kreishauptmann (Stadthauptmann) nicht möglich, einen deutschen Arzt für die Vornahme der Impfung zu bestellen, so hat der Gouverneur des Distrikt (Abteilung Gesundheitswesen) einen deutschen Arzt zur Verfügung zu stellen oder dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) Vorschläge darüber zu machen, welchen Arzt er nach § 3 der Verordnung verpflichten soll.

2. Die Kreishauptleute (Stadthauptleute) haben auf Grund der polizeilichen Meldelisten Impflisten aufzustellen.

3. Ist der Impfarzt nicht in der Lage, eigene Hilfskräfte mitzubringen, so sind durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) geeignete Hilfspersonen (Krankenschwestern, Helferinnen des Roten Kreuzes usw.) beizustellen. Dasselbe gilt für die erforderlichen Hilfskräfte zur Führung der Impflisten während der Impfung und zur Vorbereitung der Impfscheine.

Die Kreishauptleute haben die erforderlichen Impfräume zur Verfügung zu stellen.

4. Die Impftermine sind an den Sitzen der Kreishauptleute (Stadthaupleute) und der Stadt- und Landkommissare abzuhalten. An anderen Orten können Impftermine abgehalten werden, wenn sich dort wenigstens zehn Deutsche befinden.

5. Die Gebühr ist bei der Impfung sofort zu entrichten. Die dem Arzt beigegebene Hilfskraft führt für jeden Impftag eine Einhebeliste, die den Namen und Wohnort des Impfarztes, den Namen des Geimpften und den bezahlten Betrag enthalten muß. Diese Einhebeliste ist täglich abzuschließen. Die auf den Impfarzt entfallende Vergütung ist nach Abschluß der Liste gegen Quittung auf der Liste sofort an den Arzt auszuzahlen. Der Restbetrag ist täglich zusammen mit der Einhebeliste bei der für den Kreishauptmann (Stadthauptmann) zuständigen Finanzkasse oder Zahlstelle abzuliefern. Die Gebühren sind bei Einzelplan III Kapitel 1 Titel A zu verbuchen.

III. Durchführung bei den Nichtdeutschen.

1. Die Impfpläne sind durch die Kreisärzte aufzustellen. Sie haben im Bedarfsfall den Kreishaupt-

służby lub zamieszkania szczepiącego lekarza należy dostarczyć mu środków przewozowych przy oddaleniu większym od 4 km przy szczepieniu Niemców przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) i przy szczepieniu osób nie będących Niemcami przez kierownika gminy, w której szczepienia dokonuje się.

5. Szczepień winni dokonywać zasadniczo lekarze.

6. Szczepionki dostarcza na żądanie bezpłatnie Państwowy Instytut Higieny w Warschau.

7. Szczepienie należy przeprowadzić przede wszystkim w tych okolicach, gdzie tyfus brzuszny jest endemiczny. Przed pozostałymi mieszkańcami należy szczepić w pierwszej linii Niemców i osoby przynależne do zakładów produkujących środki spożywcze i uzbrojenie.

8. Od obowiązku szczepienia należy uwolnić tych wszystkich, którzy przedłożeniem świadectwa lekarskiego udowodnią, iż w ciągu ostatnich 9 miesięcy byli przeciwko tyfusowi brzusznemu szczepieni lub ponownie szczepieni.

II. Przeprowadzenie szczepienia Niemców.

1. Niemcy mogą być szczepieni tylko przez niemieckich lekarzy. Jeśli starosta powiatowy (starosta miejski) nie jest w stanie wyznaczyć niemieckiego lekarza do przeprowadzenia szczepienia, winien Gubernator Okręgu (Wydział Spraw Zdrowotnych) stawić do dyspozycji niemieckiego lekarza lub wskazać staroście powiatowemu (staroście miejskiemu), którego lekarza należy w myśl § 3 rozporządzenia zobowiązać.

2. Starostowie powiatowi (starostowie miejscy) ustalają na podstawie policyjnych spisów meldunkowych spisy osób podlegających szczepieniu.

3. Jeśli szczepiący lekarz nie jest w stanie sprowadzić własnych sił pomocniczych, winien starosta powiatowy (starosta miejski) wyznaczyć odpowiednie osoby pomocnicze (pielęgniarki, pomocnice Czerwonego Krzyża itd.) To samo stosuje się do sił pomocniczych, niezbędnych dla przeprowadzenia spisów osób podlegających szczepieniu podczas szczepienia i do przygotowania świadectw szczepienia.

Starostowie powiatowi dostarczą niezbędnych lokali do szczepienia.

4. Szczepienia winny odbywać się w siedzibach starostów powiatowych (starostów miejskich) oraz miejskich i ziemskich komisarzy. W innych miejscowościach mogą się odbyć szczepienia, jeśli znajduje się tam najmniej dziesięciu Niemców.

5. Opłatę należy uiścić przy szczepieniu niezwłocznie. Lekarz lub dodana mu siła pomocnicza prowadzi dla każdego dnia szczepienia spis przyjęcia, który winien zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania szczepiącego lekarza, nazwisko szczepionego i wpłaconą kwotę. Ten spis przyjęcia należy zamykać codziennie. Wynagrodzenie przypadające szczepiącemu lekarzowi należy mu wypłacać natychmiast po zamknięciu listy za pokwitowaniem na liście. Pozostałą kwotę należy codziennie wraz ze spisem przyjęć oddać do właściwej dla starosty powiatowego (starosty miejskiego) kasy finansowej lub placówki płatniczej. Opłaty należy zaksięgować w części III dział 1 rozdział A 3.

III. Przeprowadzenie szczepienia osób nie będących Niemcami.

1. Plany szczepień winni ustalić lekarze powiatowi. W razie potrzeby winni oni wskazać starostom po-

leuten (Stadthaupleuten) die Ärzte zu einer Verpflichtung nach § 3 der Verordnung vorzuschlagen.

Nur dort, wo nicht genügend Ärzte zur Verfügung stehen, dürfen ausnahmsweise zuverlässige Hilfspersonen (ältere Medizinstudenten, Krankenschwestern oder Feldschere) nach Genehmigung durch den zuständigen Kreisarzt impfen.

2. Von der Aufstellung von Impflisten kann abgesehen werden, wenn der Bürgermeister, Vogt oder Dorfschulze die Abhaltung des öffentlichen Impftermins rechtzeitig bekanntgemacht und dafür Sorge getragen hat, daß sämtliche Bewohner zum Impftermin erscheinen.

3. Zur Unterstützung des Arztes sind geeignete Hilfskräfte aus den Einwohnern der Gemeinde (Schwestern der Gesundheitspunkte und ähnliche Hilfspersonen) beizustellen, sofern der Arzt das Hilfspersonal nicht selbst mitbringt.

Die Mitwirkung von Lehrern zur Führung der Impflisten und Vorbereitung der Impfscheine ist durch eine Anweisung der Hauptabteilung Wissenschaft und Unterricht sichergestellt.

Die Gemeinden sind verpflichtet, geheizte Räume zur Verfügung zu stellen. Der Bürgermeister, Vogt, oder Dorfschulze oder ein von ihnen Beauftragter hat für die Ordnung im Impfraum Sorge zu tragen und durch geeignete Kontrollmaßnahmen die Erfassung sämtlicher Impfpflichtigen sicherzustellen.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabt. Gesundheitswesen
(—) **Prof. Dr. Teitge**

wiatowym (starostom miejskim) lekarzy do zobowiązania w myśl § 3 rozporządzenia.

Tam tylko, gdzie do dyspozycji stoi nie wielu lekarzy, mogą w drodze wyjątku za zezwoleniem właściwego lekarza powiatowego dokonywać szczepienia dopuszczone osoby pomocnicze (starsi studenci medycyny, pielęgniarki lub felczerzy).

2. Od sporządzenia spisów osób podlegających szczepieniu można odstąpić, jeśli burmistrz, wójt lub sołtys poda na czas do wiadomości odbycie się publicznych terminów szczepienia i zatroszczy się o to, by wszyscy mieszkańcy zjawili się na czas szczepienia.

3. Do pomocy lekarzowi należy dodać stosowne siły pomocnicze z pośród mieszkańców gminy (siostry z Ośrodków Zdrowia i podobne osoby pomocnicze), o ile lekarz nie sprowadzi sam personelu pomocniczego. Współdziałanie nauczycieli przy prowadzeniu list osób podlegających szczepieniu i przygotowanie świadectw szczepienia należy zapewnić przez wskazanie Głównego Wydziału Wiedzy i Nauki.

4. Gminy są zobowiązane do dostarczenia ogrzanych pomieszczeń. Burmistrz, wójt lub sołtys, albo osoba przez nich upoważniona winna troszczyć się o porządek w lokalu przeznaczonym do szczepienia i przez stosowne środki kontrolne zapewnić stawienie się wszystkich osób obowiązanych do poddania się szczepieniu.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Spraw Zdrowotnych
(—) **Prof. Dr. Teitge**

**Gesundheitskammer
im Generalgouvernement
Krakau**

Krakau, den 13. Februar 1943.

RUNDSCHREIBEN Nr 62.

Betrifft: **Anstellung von zahntechnischen Laboranten in zahntechnischen Laboratorien.**

In Ergänzung der Bekanntmachung der Gesundheitskammer vom 12. XII. 1941 (Amtsblatt der GKammer Nr. 6/74) betr. Vorschriften für zahntechnische Laboranten ordne ich folgendes an:

1. Ein zahntechnischer Laborant kann nur angestellt werden bei einem Zahnarzt, einem berechtigten Zahntechniker und einem Zahntechniker, dessen Laboratorium in der Gesundheitskammer registriert worden ist, sowie bei einem zahntechnischen Laboranten, der zur Führung eines Laboratoriums eine besondere Genehmigung der Gesundheitskammer erhalten hat.

2. Personen, die die Berechtigung zur Führung eines Laboratoriums, das in der Gesundheitskammer registriert ist, besitzen, können nur solche zahntechnische Laboranten bei sich anstellen, die einen Ausweis der Gesundheitskammer besitzen und zu deren Anstellung sie von der Gesundheitskammer eine besondere Erlaubnis erhalten haben.

3. Die Beschäftigung in Laboratorien von Personen, die in der Gesundheitskammer nicht registriert sind oder solcher zahntechnischen Laboranten, zu deren Anstellung die Gesundheitskammer ihre Genehmigung nicht erteilt hat, sowie die Anstellung oder Beschäftigung von Lehrlingen, die bei der Gesundheitskammer nicht angemeldet worden sind, ist verboten und wird bestraft.

**Izba Zdrowia
w Generalnym Gubernatorstwie
Kraków**

Kraków, dnia 13 lutego 1943

OKÓLNIK Nr 62

Dot. **zatrudniania laborantów techniczno-dentystycznych w laboratoriach techniczno-dentystycznych.**

W uzupełnieniu komunikatu Izby Zdrowia z dnia 12 grudnia 1941 (Dz. Urz. Izby Zdrowia Nr 6/74) w sprawie ogłoszenia przepisów dotyczących laborantów techniczno-dentystycznych, zarządzam jak następuje:

1. Laborant techniczno-dentystyczny może być zatrudniony tylko u: lekarza dentysty, uprawnionego technika dentystycznego, technika dentystycznego, których laboratoria zostały w Izbie Zdrowia zarejestrowane, tudzież u takiego laboranta techniczno-dentystycznego, który na prowadzenie laboratorium posiada specjalne zezwolenie tejże Izby.

2. Osoby, posiadające prawo do prowadzenia laboratorium zarejestrowanego w Izbie Zdrowia, mogą w nim zatrudniać tylko takich laborantów techniczno-dentystycznych, którzy mogą się wykazać legitymacją Izby Zdrowia i na których zatrudnienie otrzymają z tejże Izby oddzielne zezwolenie.

3. Zatrudnianie w laboratorium osób w Izbie Zdrowia nie rejestrowanych lub takich laborantów, na których zatrudnienie nie uzyskano zezwolenia Izby Zdrowia, wreszcie przyjmowanie lub zatrudnianie uczniów nie zgłoszonych w Izbie Zdrowia — jest zabronione i podlega karze.

4. Die Entlassung eines zahntechnischen Laboranten sowie sein Verlassen der Arbeitsstätte bedarf der vorherigen Genehmigung der Gesundheitskammer. Jeder Verstoß gegen diese Vorschrift wird bestraft.

5. Ein zahntechnischer Laborant, der ein zahntechnisches Laboratorium führt, ohne dazu von der Kammer ermächtigt zu sein, setzt sich der Streichung aus der Liste der Mitglieder und der Beschlagnahme der Einrichtung des Laboratoriums aus.

6. Bis zum 20. März 1943 haben alle Personen, die ein zahntechnisches Laboratorium führen, bei der zuständigen Distriktsgesundheitskammer ein Gesuch einzureichen um Bestätigung der in ihren Laboratorium angestellten zahntechnischen Laboranten und Lehrlinge unter Angabe deren Namen, Vornamen, Geburtsdaten sowie der Nummern der Kammerausweise.

Bis zu dem gleichen Termin haben zahntechnische Laboranten der zuständigen Distriktsgesundheitskammer schriftlich Namen, Vornamen und Anschrift ihres Arbeitsgebers mitzuteilen sowie eine Bescheinigung dieses über ihre Anstellung.

7. Personen, die der Vorschrift des Pkt. 6 nicht nachkommen, werden von der Liste der zur Führung eines Laboratoriums Berechtigten gestrichen. Zahntechnische Laboranten, die ihre Arbeitsgeber nicht in gehöriger und nachgewiesener Weise der Gesundheitskammer anzeigen, werden in die Liste der Arbeitslosen eingetragen.

Nachgewiesenermaßen gefälschte Anzeigen werden bestraft.

Der stellvertretende Leiter:
Dr. Seyffert

4. Zwolnienie laboranta techniczno-dentystycznego jako też opuszczenie przez tegoż jego placówki pracy wymaga uzyskania na to uprzedniej zgody Izby Zdrowia i wszelkie uchybienia w tym względzie będą karane.

5. Laborant techniczno-dentystyczny, prowadzący laboratorium techniczno-dentystyczne bez uzyskania na to zezwolenia Izby Zdrowia, naraża się na skreślenie z listy członków Izby Zdrowia i konfiskatę posiadanego urządzenia tegoż laboratorium.

6. W nieprzekraczalnym terminie do dnia 20 marca 1943 r. wszystkie osoby, prowadzące laboratoria techniczno-dentystyczne wniosą do terytorialnie właściwych Okręgowych Izb Zdrowia podania o zatwierdzenie zatrudnionych w swym laboratorium laborantów techniczno-dentystycznych oraz uczniów z podaniem ich nazwisk, imion, daty urodzenia oraz numeru legitymacji Izby Zdrowia.

W tym samym terminie laboranci techniczno-dentystyczni zgłoszą pisemnie do terytorialnie właściwej Izby Zdrowia nazwisko, imię i adres swego pracodawcy, tudzież zaświadczenie tegoż o ich zatrudnieniu.

7. Osoby, które nie dopełnią obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w pkt. 6, zostaną z listy uprawnionych do prowadzenia laboratorium skreślone. Laboranci techniczno-dentystyczni, którzy w sposób należyty i udokumentowany nie zgłoszą swych pracodawców, umieszczeni zostaną na liście bezrobotnych. Udowodnione podanie zgłoszeń fikcyjnych będzie karane.

Stały Zastępca Kierownika:
(—) **Dr. Seyffert**

NIEDZIELNE DYŻURY LEKARZY W KRAKOWIE
na dzień 7. 3. 1943.

Lekarze ogólni:
Lek. Jabłkowska Krystyna, Starowiślna 6, m. 5
Lek. Jahoda Maria, Gołębia 4
Lek. Jakesch Jerzy, Westring 27
Dr. Jakóbiec Mieczysław, Ostring 4
Lek. Jankiewicz Józef, Podgórska 12
Lek. Jaskot Józef, Starowiślna 33
Lek. Jaskulski W., Rynek Dębnicki 8, m. 17

Lekarze chorób kobiecych:
Dr. Skałba Henryk, Strzelecka 19
Dr. Solarski Julian, Prażmowskiego 33
Dr. Staszkowski Jan, Rynek Podgórski 9

Lekarze chorób dziecięcych:
Dr. Godlewski Wacław, Sereno Fenna 10
Dr. Gradzińska Michalina, Starowiślna 20

Chirurdzy:
Lek. Stafiera Jan, Ks. Siemaszki 13b
Dr. Stypa Mieczysław, Zyblikiewicza 5

Dermatolog:
Dr. Hałacz Józef, Krakowska 9

Neurolog:
Lek. Gerard de Festenburg E., Siemiradzkiego 12

Lekarze Dentyści:
Dr. Michalski Wiktor, Barska 7
Lek. Aumüller Irena, Bronowicka 37
Lek. Jaśkiewicz Jan, Floriańska 19
Lek. Urbanowicz Zofia, Starowiślna 42
Lek. Stalony-Dobrzańska, Karmelicka 23

Uprawniony technik dentystyczny:
Tarczydło Jan, Szlak 23

NIEDZIELNE DYŻURY LEKARZY W KRAKOWIE
na dzień 14. III. 1943

Lekarze ogólni:
Lek. Klimaszewska Augustyna Krowoderska 46
Lek. Kaczówka Aleksander, Kremerowska 10
Lek. Kamieński Roman, Grzegórzecka 39
Lek. Kapeluś Wasyl, Mazowiecka 28 a
Lek. Kędracki Antoni, Topolowa 35
Lek. Kirchmayer Stanisław, Westring 2
Dr Kierzyńska Rozalia, Ostring 2

Lekarze chorób kobiecych:
Dr Stępowski Bronisław, Batorego 7
Lek. Strzemeska Zofia, Długa 6
Dr Syrek Adam, Szewska 5

Lekarze chorób dziecięcych:
Dr Gołąb Jan, Zyblikiewicza 5
Dr Jaskulska Justyna, Mogilska 16

Chirurdzy:
Lek. Lelusz-Lachowicz Hermogenesa, Floriańska 31
Dr Trella Julian, Orzeszkowej 9

Dermatolog:
Dr Koniar Tadeusz, Reichsstr. 9

Neurolog:
Dr Gradziński Adam, Starowiślna 20

Lekarze dentyści:
Dr Mrozowski Józef, Adolf-Hitler-Platz 22
Lek. Pielowa-Brożyna Zofia, Pierackiego 9
Lek. Małyszczyk Jadwiga, Kasprowicza 15/4
Lek. Maryniakowa Helena, Limanowskiego 18
Lek. Stankiewicz Witold, Pierackiego 25

Uprawniony technik dentystyczny:
Mühlradówna Gabriela, Zamojskiego 5

Druk: Z. K. W. Kraków, Universitätsstraße 19a